

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ความแรงรังสีรวนอัลฟ้าและปริมาณเรเดียม-226 ในตัวอย่างน้ำครั้งนี้ เป็นการศึกษาเบื้องต้นเพื่อนำไปสู่การประเมินค่าระดับมาตรฐานของความแรงรังสีรวนอัลฟ้าและปริมาณเรเดียม-226 ในน้ำ江จากการแหล่งน้ำทางที่ประชาชนนิยมใช้บริโภคในปัจจุบัน ตัวอย่างน้ำที่ชี้วิเคราะห์เป็นประเทณน้ำบันพันพิวติน จากแม่น้ำ, ลำคลอง และอ่างเก็บน้ำ และประเทณน้ำทิพติน ได้แก่ น้ำบ่อจำนวนห้องล้วน 145 ตัวอย่าง เก็บจากแหล่งน้ำทางฯ 33 แห่ง ทั่วทุกภาคของประเทศไทย ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนกันยายน 2524 โดยได้รับความร่วมมืออย่างคุ้มครองจากกองอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ในการจัดเก็บตัวอย่าง คั่งกล่าวให้

ตัวอย่างน้ำห้องน้ำจะต้องนำมาจัดเตรียมให้เหมาะสม โดยการระเหยให้ปริมาตรลดลงเหลือเพียง 40 ลบ.มม. และจึงวิเคราะห์ความแรงรังสีรวนอัลฟ้าและเรเดียม-226 ต่อไป เนื่องจากเรเดียม-226 มีในชั้นชาติเป็นจำนวนน้อย จึงจำเป็นท้องวิเคราะห์โดยกรรมวิธีทางเคมีด้วยเทคนิคการหลอกอนร่วม เพื่อยแยกเอาเรเดียมออกจากสารตัวอย่าง โดยใช้ตัวพาแบบเรียนและแบบเรียน-133 เป็นสารติดตาม และเทคนิคการสักดิ์ เพื่อท่าให้เร เดียมที่แยกออกมานามิรู้สึกและอยู่ในรูปที่เหมาะสมท่อการวัดความแรงรังสี โดยใช้สารละลายน้ำ TTA เป็นตัวสักดิ์

ความแรงรังสีรวนอัลฟ้าและปริมาณเรเดียม-226 ที่วิเคราะห์ได้อยู่ในช่วงตั้งแต่ $0.23-2.587$ และ $0.011-0.532$ พีโคคูรีต็อลิตร ตามลำดับ

ซึ่งมีการกำหนดค่ามาตรฐานสูงสุดที่ Environmental Protection Agency แห่งสหรัฐอเมริกา (U.S.EPA) และองค์การอนามัยโลก (WHO) ยอมให้มีอยู่ได้ในมาตรฐานน้ำคุณ โดยมีค่าไม่เกิน 15 และ 3 พิโคกรัมต่อลิตร ตามลำดับ และ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าปกติที่รายงานไว้ในต่างประเทศ พบร่วมมือกับไอลแลนด์เดอเรียน จึงถือได้ว่า ตัวอย่างน้ำจากแหล่งน้ำที่ศึกษาวิจัยนี้ ยังอยู่ในเกณฑ์ปลอดภัยในแง่ของคุณลักษณะทางกัมมันตภารพรังสี และค่าความแรงรังสีรวมอัลฟ้าและปริมาณเรเดียมที่วิเคราะห์ได้ เป็นค่าที่มากจากธรรมชาติตามปกติธรรมชาติ

สำหรับผลที่ได้จากการวิเคราะห์เบรียบเทียบในตัวอย่างน้ำแหล่งเดียวกัน ซึ่งเก็บในแต่ละเดือนตลอดทั้งปี พบร่วม ความแรงรังสีรวมอัลฟ้าและปริมาณเรเดียม-226 มีค่าสูงในฤดูฝน และมีค่าต่ำในฤดูแล้ง แต่ความแตกต่างกันนี้ยังพบว่าน้อยมาก จึงควรทำการศึกษาและหาข้อมูลเพิ่มเติมต่อไป นอกจากนี้ ค่าความแรงรังสีรวมอัลฟ้า และปริมาณเรเดียม-226 ในแต่ละแหล่งน้ำที่มีค่าแตกต่างกัน กล่าวได้ว่า สืบเนื่องมาจากสภาพภูมิประเทศของห้องถังที่แหล่งน้ำนั้น ๆ ให้ผลบันและบริเวณที่เก็บตัวอย่าง

5.2 ขอเสนอแนะ

5.2.1 ควรกรองตัวอย่างน้ำ ที่เก็บ และเก็บตัวอย่างน้ำในปริมาณมาก (ประมาณ 100 ลิตร) และนำมาใช้เพียง 20 ลิตร หันเพื่อให้ได้ตัวอย่างที่แทนตัวอย่างทั้งหมดจริง ๆ และใช้ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้ประเมินค่าระดับมูลฐานได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

5.2.2 ควรจัดเก็บตัวอย่างน้ำในระดับต่างกัน เช่น ระดับผิวน้ำ (surface), ระดับกลาง (mid) และระดับหน้าดิน (bottom) มาทำการวิเคราะห์ เนื่องจากน้ำในระดับผิวน้ำจะมีลักษณะที่ homogeneous มากที่สุด ส่วนในระดับกลางจะมีลักษณะที่ homogeneous น้อยกว่า และในระดับหน้าดิน อาจมีการซึ่งล้างเรเดียมออกจากดินตะกอน หรือมีการแตกเปลี่ยนเรเดียมระหว่างน้ำกับดินตะกอนไปตลอดเวลา หันเพื่อศึกษาเบรียบเทียบความแตกต่างกันของค่าความแรงรังสีรวมอัลฟ้าและปริมาณเรเดียม-226 ในน้ำหั้ง 3 ระดับ

5.2.3 ควรวิเคราะห์หาความแรงรังสีรวมอัลฟ่าและปรินาณ-เรเดียม-226 ในตัวอย่างน้ำที่เก็บในถ้วยกาลที่ต่างกัน เพื่อจะได้ทราบถึงความสัมพันธ์ของความแรงรังสีรวมอัลฟ่าและปรินาณเรเดียม-226 ในตัวอย่างน้ำกับถ้วยกาล

5.2.4 ควรนีกการศึกษาวิเคราะห์หาความแรงรังสีรวมอัลฟ่าและเรเดียม-226 ในตัวอย่างน้ำจากแหล่งน้ำใกล้กับบริเวณที่ทำการทำเหมืองแร่ และ/หรือเหมืองแร่ ซึ่งมีอยู่หัวไปในประเทศจากเหนือจารคใต้ เนื่องจากตามธรรมชาติแล้วเรเดียมมักจะอยู่ปะปนกับแร่ชนิดหิน ๆ เพื่อคงความปลอดภัยและความนีสุขภาพอนคีของประชาชนที่จำเป็นต้องอาศัยน้ำจากแหล่งน้ำบริเวณดังกล่าว

5.2.5 การวิเคราะห์ความแรงรังสีรวมอัลฟ่าและปรินาณเรเดียม-226 ในน้ำ ควรทำการวิเคราะห์ช้าอีก 2-3 ปี เพื่อจะได้ขอ้อมากพอท่อการประเมินค่าระดับบัญชฐานได้

